

Система стратегічного управління повинна передбачати моніторинг ключових показників ефективності, що відображають рівень доступності, екологічності та задоволеності пасажирів. Особлива увага приділяється індикаторам якості перевезень, інтервалів руху, економічної стабільності та цифровізації процесів. Важливою є також співпраця з місцевими органами влади у сфері планування території, розвитку дорожньої інфраструктури та реалізації проектів державно-приватного партнерства [3].

Застосування запропонованих заходів дозволить підвищити рівень транспортної забезпеченості мешканців громади, зменшити операційні витрати підприємства та створити передумови для його сталого функціонування. Таким чином, стратегічне управління розвитком муніципального транспортного підприємства є основою соціальної інтеграції громади, забезпечення доступності послуг і формування збалансованої міської інфраструктури. Ефективність такої стратегії залежить від поєднання управлінських, технологічних та соціально-економічних механізмів, адаптованих до потреб конкретної територіальної громади.

Список використаних джерел

1. Приймак О.В. Розвиток громадського транспорту України в контексті національної транспортної стратегії. Економіка та суспільство. 2024. Вип. 68. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/4860>
2. Makatora D., Kubanov R., Mykhalko A. Visual management as organization and applied basis for modern architectural projects. Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки. 2024. № 1. Т. 338. С. 179–185.
3. Національна транспортна стратегія України на період до 2030 року. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 травня 2018 р. № 430-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/430-2018-p>

Соболь Н.А.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ МЕТОДІВ ВСТАНОВЛЕННЯ (ВІДНОВЛЕННЯ) МЕЖ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК

Встановлення та відновлення меж земельних ділянок забезпечує реалізацію права власності, ефективного управління земельними ресурсами та фун-

кціонування ринку землі. В Україні досі значною проблемою залишається велика кількість земельних ділянок із неточними, невідновленими або суперечливими межами, що спричиняє конфлікти між землекористувачами та ускладнює кадастрові процедури [1-4]. В умовах цифровізації та оновлення Державного земельного кадастру особливо важливо застосовувати сучасні геодезичні методи та технології геопросторових даних для підвищення точності меж [5-11]. Крім того, нормативно-правова база постійно змінюється, що потребує удосконалення методів практичного виконання робіт [3]. Тому дослідження процесу встановлення та відновлення меж із урахуванням новітніх технологій є своєчасним і необхідним.

Метою дослідження є дослідження та удосконалення методики встановлення й відновлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) із застосуванням сучасних геодезичних та геоінформаційних підходів.

Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості використання розробленої методики для точного встановлення й відновлення меж земельних ділянок, удосконалення кадастрових процедур та зменшення кількості земельних спорів.

Серед причин сучасних проблем в обліку меж – недостатній рівень контролю за діяльністю суб'єктів землеустрою. До 2020 року система контролю була розгалуженою і неефективною: обласні управління, місцеві органи, різні інспекції мали часткові повноваження і часто дублювали одне одного. Лише з реформуванням Держгеокадастру та передачею земель за межами населених пунктів громадам виникла більш чітка система розподілу функцій. Проте контроль за якістю землевпорядних робіт потребує подальшого посилення, оскільки недоліки у документації безпосередньо впливають на точність меж [1, 2]. Також в Україні все ще існує проблема різної відповідності між межами земельних ділянок та межами об'єктів містобудівної документації [7]. Часто трапляється, що фактична межа земельної ділянки заходить на територію загального користування, наприклад на тротуар, частину дороги, територію зелених насаджень. Такі ситуації стали наслідком того, що земельні ділянки формувалися раніше, ніж було затверджено генеральні плани чи плани зонування території. Інколи трапляється і зворотна ситуація – коли межі забудови або червоні лінії виявляються накладеними на ділянки, сформовані за старими документами [6]. Це створює складності як для громади, так і для користувачів земель. Аналіз методів встановлення та відновлення меж земельних ділянок показує, що сучасний землеустрій в Україні перебуває у стані активної модернізації (табл. 1).

Хоча польові геодезичні методи залишаються основою для точного визначення меж, роль ГІС, дистанційного зондування та аналітичної реконструкції зростає щороку [12]. Найбільш ефективні рішення виникають у результаті комплексного використання декількох методів одночасно, що до-

зволяє мінімізувати помилки, пов'язані з відсутністю документів, зміною систем координат або фізичним зникненням межових знаків.

Таблиця 1

Порівняльна характеристика основних методів

<i>Метод</i>	<i>Точність</i>	<i>Швидкість виконання</i>	<i>Потреба у документах</i>	<i>Залежність від умов місцевості</i>	<i>Сфера застосування</i>
GNSS-вимірювання	дуже висока (1–3 см)	висока	мінімальна	висока залежність від відкритості неба	встановлення/відновлення меж
Тахеометрія	Висока (2–5 см)	середня	мінімальна	низька, працює в лісі, дворах	складні ділянки
Картографічні методи	Середня низька	висока	велика кількість старих планів	не залежить від місцевості	відновлення старих меж
ДЗЗ (ортофото, LiDAR)	Середня висока	висока	мінімальна	залежить від якості знімка	масштабні інвентаризації
Аналітична реконструкція	залежить від даних	низька	дуже висока	не залежить	спірні ділянки
Юридично-аналітичний	умовна	висока	максимальна	не залежить	встановлення правових меж

Дослідження об'єкта та вихідних даних показало, що фізико-географічні особливості території та якість вхідної інформації (кадастрової, картографічної та геодезичної) безпосередньо впливають на точність встановлення меж. Узагальнення вихідних матеріалів дозволило сформулювати коректну основу для виконання топографо-геодезичних робіт та подальшого земельного порядку проектування [7-16].

Результати дослідження підтвердили, що впровадження сучасних геоінформаційних і геодезичних технологій у процес встановлення та відновлення меж є необхідною умовою формування якісного, достовірного й інтегрованого земельного кадастру в Україні.

Список використаних джерел

1. Управління міським землекористуванням: монографія / Новаковська І.О. Київ: Аграр. наука, 2016. 304 с.

2. Управління земельними ресурсами. Т.2 . Економіка землекористування / П.П. Колодій, О.І. Черечон, В.В. Тишковец, Л.В. Сухомлін, К.О. Гермонова. TEMPUS IV, 2012. 438 с.

3. Петраковська О.С. Сталий розвиток міст та девелопмент нерухомості / О.С. Петраковська, Ю.О. Тацій. К.:Видавничий дім «Кий», 2015. 504 с.

4. Петраковська О.С., Трегуб М.В. Класифікація кадастрових систем Європи за правовими сім'ями. Сучасні досягнення геодезичної науки та виробництва: Зб. наук. праць. Львів, 2013. Вип. І(25). С. 118-123.

5. Тривимірний кадастр як інструмент моніторингу водних об'єктів населених пунктів : монографія / Ольга Петраковська, Маргарита Дубницька. Київ : КИЙ, 2025. 158 с.

6. Основи створення інтероперабельних геопросторових даних : навч. посібник для студ. спец. 193 "Геодезія та землеустрій" / Ю.О. Карпінський, А.А. Лященко, Н.Ю. Лазоренко, Д.О. Кінь. Київ. нац. ун-т буд-ва і архіт. Київ : КНУБА, 2023. 301 с.

7. Постанова Кабінету Міністрів України «Деякі питання реалізації частини першої статті 12 Закону України «Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність» № 646 від 07.08.2013 р. 2013. URL :<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/646-2013-%D0%BF>

8. Постанова Кабінету Міністрів України «Деякі питання застосування геодезичної референтної системи координат» № 1259 від 22.09.2004 р. // 2004. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1259-2004-%D0%BF>

9. Наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України «Порядок використання Державної геодезичної референтної системи координат УСК-2000 при здійсненні робіт із землеустрою» № 509 від 02.12.2016 р. 2016. URL: <http://renimvk.od.ua/engine/download.php?id=1544>

10. Закон України “Про національну інфраструктуру геопросторових даних” від 13 квітня 2020 року № 554-IX.

11. Закон України «Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність» від 23.12.1998 № 353-XIV. 1998. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/353-14>

12. Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності». URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3038-17>.

13. Постанова КМУ «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру» від 17.10.2012 № 1051. 2012. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1051-2012-п>

14. Закон України «Про Державний земельний кадастр» від 07.07.2000 №661-XIV. 2000.

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/661-14>

15. Закон України «Про землеустрій» від 22.05.2003 № 858-IV. 2003.

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15>

16. Земельний кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III. 2001.

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>.

Сокур В.С.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

ПРОЕКТ ОРГАНІЗАЦІЇ БЛАГОУСТРОЮ ТЕРИТОРІЇ МІКРОРАЙОНУ ЦЕНТР В МЕЖАХ ВУЛИЦЬ 16-ГО ЛІПНЯ, ДРАГОМАНОВА, АНДРІЯ НЕЧИПОРУКА, У М. РІВНЕ

Проектні рішення базуються на ідеї створення гармонійного простору для мешканців різного віку й потреб, де поєднуються зручні транспортні зв'язки, упорядковані паркомісця, спортивні та рекреаційні зони, оновлена система озеленення та продумана інфраструктура для щоденного користування. Особлива увага у роботі приділяється формуванню безпечного та психологічно комфортного середовища в умовах сучасних викликів, включно з воєнною загрозою та зростаючою необхідністю розвитку системи цивільного захисту на рівні громади.

Аналіз вихідних просторових і містобудівних характеристик показав, що територія мікрорайону Центр має значний потенціал для реконструкції, оскільки розташована в зоні щільної житлової забудови, але водночас характеризується дефіцитом якісно організованих пішохідних просторів, сучасних спортивних майданчиків, достатньої кількості впорядкованих паркомісць та озелених зон, що могли б виконувати роль зелених бар'єрів, рекреаційних осередків або просторових розмежувань. Важливим завданням стало формування логічно вибудованої структури внутрішніх зв'язків, яка дозволяє рівномірно розподілити навантаження на територію, організувати зручні маршрути пересування мешканців, покращити доступність основних сервісів та уникнути конфліктів між пішохідними потоками, автотранспортом, зонами відпочинку та спортивною інфраструктурою.

Проектна концепція передбачає модернізацію існуючої стоянки з переплануванням, розміткою та оптимізацією схеми руху, що дозволяє підвищити безпеку, місткість та зручність паркування, а також облаш-